

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3809010551
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3809010551.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému V. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W., K. cesta č. XX/X, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava v inej trestnej veci, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 8.10.2014, sp. zn. 3T/181/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2015 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného V. M. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 7.10.2009, sp.zn. 3T/181/2009 bol V. M. uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., v bode 2/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a v bode 3/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 19.12.2007 okolo 22,15 h v S. v byte na Y. ulici č. XX/X s doposiaľ nezisteným páchatel'om napadli poškodeného V. A., ktorý v byte čakal na priateľku tak, že nezistený páchatel' kopol poškodeného do tváre, po čom poškodený spadol na zem, pristúpil k nemu obvinený V. M., priložil mu ku krku nôž a žiadal od neho 30.000,-Sk za svoju priateľku D., pričom poškodený uviedol, že peniaze pri sebe nemá, ale požičia si ich od kamaráta, ktorý býva neďaleko, preto poškodený spoločne s obvineným V. M. a nezisteným páchatel'om odišli v S. na L. V. cesta č. XX a po tom, čo kamarát poškodeného otvoril vstupné dvere na obytnom dome, poškodený V. A. sa pokúsil ujsť do výťahu a skryť sa pred obvineným, ktorý ho dobehol, napadol ho nožom, pričom sa poškodený bránil a utrpel zranenie - reznú ranu ľavej ruky, opäť žiadal obvinený od poškodeného peniaze, poškodenému sa podarilo vytrhnúť sa zo zovretia a ujsť z miesta činu,

2/ dňa 15.12.2008 o 22.00 h v W. na L. V. po tom, čo obvinený pozval na miesto činu poškodeného V. D., spolu s doposiaľ nezisteným páchatel'om napadli poškodeného tak, že obvinený ho päšťou uderil do tvár, a nezistený páchatel' udieral opakovane poškodeného teleskopickým obuškom, po čom poškodený V. D. spadol na zem a obvinený V. M. mu z pravého vrecka bundy odcudzil peňažnú hotovosť 3.500,-Sk, a keď sa poškodený dvíhal zo zeme, obvinený V. M. ho kopol nohou do tváre, v dôsledku čoho poškodený utrpel zranenie, ktoré si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 30 dní a bola mu spôsobená škoda vo výške 116,18 eur (3500,- Sk)

3/ dňa 3.6.2008 o 19.17 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Seat ev. číslo PD XXX E. v W. po L. K., pričom bol kontrolovaný hliadkou V. polície W. a pre nerešpektovanie dopravnej značky mu bolo uložená bloková pokuta, pričom bolo zistené, že viedol motorové vozidlo napriek tomu, že rozhodnutím

Okresného dopravného inšpektorátu, Okresné riaditeľstvo PU Prievidza č. ORP 242/DI-SK-2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.5.2008 mu bol za priestupok v doprave uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo po dobu 8 mesiacov,

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods.2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. g/, písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 11 rokov a 7 mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 25 (dvadsaťpäť) mesiacov. Súčasne bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 28.4.2009 sp.zn. 1T/223/2008, právoplatného dňa 7.5.2009 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Taktiež bolo rozhodnuté o náhrade škody.

Uznesením Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2Nt/1/2014 zo 24.3.2014 bola § 394 ods. 1 per analogiam, § 400 ods.1 Tr.por. z dôvodu uvedeného v §41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. povolená obnova konania a zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 7.10.2009, sp.zn. 3T/181/2009 ako aj výrok o zrušení skoršieho trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 28.4.2009 sp.zn. 1T/223/2008. V ostatných častiach uvedený rozsudok Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 7.10.2009, sp.zn. 3T/181/2009 zostal nezmenený. Obžalovaný bol zároveň vzatý do väzby, no príkazom predsedu senátu sp.zn. 3T/181/2009 zo dňa 2.9.2014 bol obžalovaný prepustený z väzby s tým, že nastúpil do výkonu trestu vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/8/2014.

V nadväznosti na zrušenie citovaného rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 7.10.2009, sp.zn. 3T/181/2009 vo výroku o treste po povolení obnovy konania rozhodol znovu o treste Okresný súd v Prievidzi rozsudkom zo dňa 8.10.2014, sp. zn. 3T/181/2009 tak, že na základe právoplatne uznanej viny z dvojnásobného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. odsúdil obžalovaného V. M. podľa § 188 ods.2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, (súčasne platného) § 36 písm. l/, § 37 písm. g),h), m), § 38 ods.5 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 114 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 25 (dvadsaťpäť) mesiacov.

Súčasne bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 28.4.2009 sp.zn. 1T/223/2008, právoplatného dňa 7.5.2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 8.10.2014, sp. zn. 3T/181/2009 nenadobudol právoplatnosť, pretože ho obžalovaný ihneď po vyhlásení napadol odvolaním proti výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu súd v pôvodnom konaní použil pri ukladaní trestu ustanovenia § 38 ods.7 Tr.zák. z dôvodu, že súčasné použitie ustanovení § 38 ods.4 až 6 Tr.zák. by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, má súd túto možnosť použiť ustanovenie § 38 ods.7 Tr.zák. aj po povolení obnovy konania, čím by potvrdil dodržanie rovnakých zásad pri ukladaní trestu. Použitie ustanovenia § 38 ods.5 Tr.zák. po povolení obnovy konania dosahuje opätovne pôvodnú neprimeranosť a prísnosť pri ukladaní nového trestu a je v neprospech obžalovaného. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní s pokorou a v nádeji, že súd zväží neprimeranú prísnosť jeho odsúdenia v pôvodnom konaní pri použití ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. prvá veta za bodkočiarkou a pri novom rozhodovaní o treste použije rovnaké zásady pre ukládanie sankcií, ktoré sú pre obžalovaného výhodnejšie. Preto žiadal, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v zmysle § 322 ods.3 Tr.por. rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody, nakoľko má za to, že i miernejší, menej prísny trest odňatia slobody, splní svoj účel.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratorky navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnej miere pridriava písomných dôvodov odvolania a súčasne poukázal na vyjadrenia obžalovaného po vyhlásení napadnutého rozsudku, že s pokorou prijíma trest, no žiadal prehodnotiť jeho výmeru s poukazom na skutočnosti uvádzané v odvolaní a uložiť miernejší trest.

Obžalovaný súhlasil s vyjadrením svojho obhajcu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K napadnutému výroku o treste je z hľadiska jeho ukladania potrebné uviesť, že správne pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu uvedených v § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela ako aj možnosti jeho nápravy.

O osobe obžalovaného bolo zistené, že v rozhodnej dobe bol priestupkovo postihnutý. Podľa odpisu z registra trestov a priložených trestných spisov bol už súdne trestaný, pre úmyselné trestné činy. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.1.2004, sp. zn. 1T/185/2003 bol odsúdený pre trestný čin nedovolenej výroby a držania omamnej a psychotropnej látky, jedu a prekurzoru a obchodovania s nimi podľa § 187 odsek 1 písmeno b), písm.d) Tr.zák. a trestný čin vydierania podľa § 235 ods.1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do I. NVS. Z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 12PP/123/2004 so skúšobnou dobou 3 rokov, v ktorej skúšobnej dobe sa osvedčil, o zahľadení tohto odsúdenia nebolo doposiaľ rozhodnuté.

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.10.2008, sp. zn. 1T/223/2008, právoplatným dňa 7.5.2009, ktorý obžalovaný prevzal 28.4.2009, bol odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 18 mesiacov. Tento trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu nemá obžalovaný vykonaný. S poukazom na § 92 odsek 2 Trestného zákona, toto odsúdenie nie je zahľadené.

Naposledy bol tiež rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/8/2014 zo dňa 28.2.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/55/2014 zo dňa 19.6.2014 odsúdený pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom, k tomu, že obvinený spáchal prejednávane trestné činy skôr ako bol vyhlásený trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/223/2008, súd prvého stupňa aktuálne ukladal súhrnný trest vo vzťahu k citovanému odsúdeniu a je potrebné zvýrazniť, že trest ukladal za 4 trestné činy (dva zločiny a dva prečiny spáchané štyrmi skutkami), vychádzajúc z trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného a to 7-12 rokov u trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. Obžalovanému bola priznaná jedna poľahčujúca okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zákona), no boli zistené tri priťažujúce okolnosti, že spáchal trestný čin na mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu - v byte iného (§ 37 písm. g/ Tr. zák.), spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a bol už za trestný čin pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/185/2003, je tiež zrejmé, že obžalovaný spáchal opätovne zločin, čo odôvodňuje použitie i ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona, podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 38 ods.4 Tr.zák. nepoužije. Okresný súd vzhľadom na uvedené potom vychádzal z trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného,

konkrétne ustanovenia § 188 ods.2 Tr.zák., (7 až 12 rokov), upravenej v zmysle ustanovenia § 38 ods.5 Tr.zák. (opätovné spáchanie zločinu), ale tiež za použitia ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. v platnom znení, § 42 ods.1 Tr.zák. (súhrnný trest za viac úmyselných trestných činov spáchaných viacerými skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom), teda od 9 rokov a 6 mesiacov do 12 rokov, pričom uložil V. M. trest odňatia slobody na spodnej hranici v trvaní 114 mesiacov (9 rokov a 6 mesiacov) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a to za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 1T/223/2008 zo dňa 28.4.2009, právoplatného dňa 7.5.2009, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súčasne okresný súd správne uložil obžalovanému podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 25 (dvadsaťpäť) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený v konaní 1T/223/2008. Odvolací súd uvádza, že s poukazom na znenie použitého ustanovenia § 35 Tr.zák. súd prvého stupňa nesprávne vo výroku o treste uviedol tiež ustanovenia §36 a §37 Tr.zák., čo však odvolací súd nepovažoval za také pochybenie, pre ktoré by bolo nutné napadnutý rozsudok meniť, nakoľko je zrejmé, že trest súd neukladal aj podľa ustanovenia § 38 ods.4 Tr.zák. a úpravu trestnej sadzby v neprospech obžalovaného podľa tohto ustanovenia nepoužil.

Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, berúc do úvahy i postoj obžalovaného k trestnej činnosti, zohľadniac závažnosť spáchanej trestnej činnosti, za ktoré je trest ukladaný dospel k záveru, že z hľadiska prevýchovy obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, no predovšetkým na ochranu spoločnosti trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby za použitia § 38 odsek 5 Trestného zákona, vo výmere 114 mesiacov nepodmienečne, trestom primeraným a zákonným.

Z hľadiska dôvodov odvolania obžalovaného, ktorý sa domáhal aplikácie § 38 ods. 7 Tr.zák. pri ukladaní trestu odvolací súd uvádza nasledovné. Podľa § 38 ods. 7 Tr.zák. sa ustanovenia § 38 ods. 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods.2 alebo podľa § 42 a súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Predpokladom pre použitie § 38 ods.7 Tr.zák. teda je zistenie, že je ukladaný zvýšený úhrnný alebo súhrnný trest (čo nastalo aj v danom prípade) ale tiež súčasné zistenie, že súčasné použitie týchto ustanovení by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Túto druhú podmienku však okresný ani odvolací súd nevzhladol. V danom prípade súčasne uloženie súhrnného trestu v trvaní 114 mesiacov s použitím tzv. asperačnej zásady a s úpravou trestnej sadzby podľa § 38 ods.5 Tr.zák., ani odvolací súd, tak ako aj okresný súd, nepovažuje za neprimerane prísne. Je nutné poukázať na to, že obžalovaný už v minulosti stál pred súdom za spáchanie zločinu, za čo bol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Je zrejmé, že predošlý trest nemal dostatočný prevýchovný vplyv na odsúdeného, ktorý opätovne spáchal závažnú trestnú činnosť viacerými skutkami, za ktorú je nutné uložiť mu prísnejší nepodmienečný trest. Pritom je nutné poukázať na to, že nezákonné podmienky ukladania trestov za použitia tzv. asperačnej zásady (§41 ods.2 Tr.zák.) boli odstránené nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL.US 106/2011 - 85, uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012, pričom práve z tohto dôvodu bola vo veci obžalovaného povolená obnova konania a uložený mu miernejší trest s použitím platných zákonných ustanovení. Vzhľadom na vyššie uvedené potom odvolací súd nezistil, že miernejší trest (oproti pôvodnému) uložený v tomto konaní by bol neprimerane prísny, pričom nezistil podmienky použitia § 38 ods. 7 Tr.zák. tak, ako sa toho domáhal obžalovaný. V uvedenom smere odvolacie námietky obžalovaného boli preto neopodstatnené. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Okresný súd pritom svoje zistenia a právne závery v uvedených smeroch dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku, pričom odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody, trestu zákazu činnosti a o spôsobe jeho výkone, preto odvolanie obžalovaného V. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.